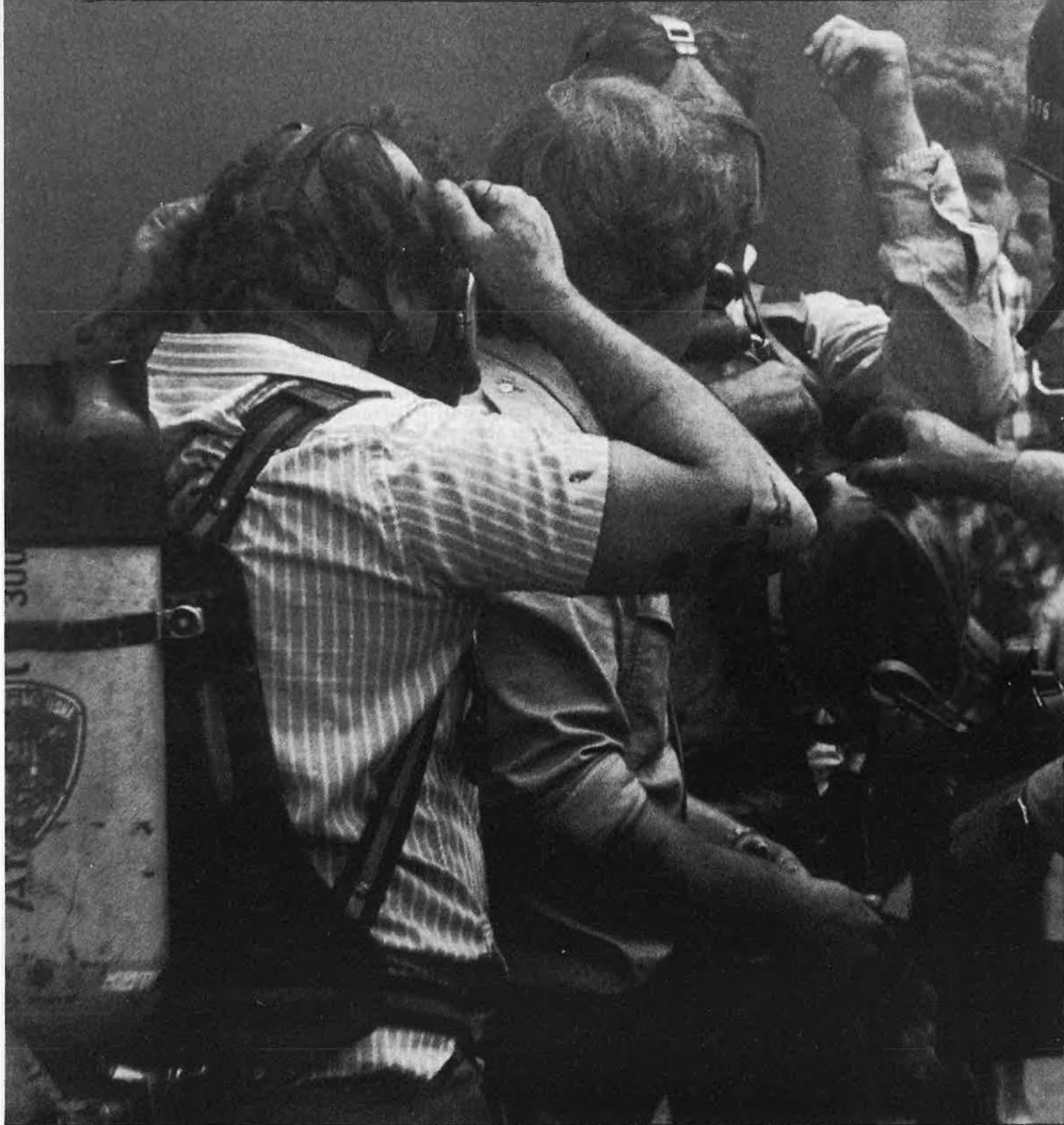

La qüestió

ATEMPTATS A BARCELONA I TARRAGONA

ETA: el terror

Divendres dotze sonava el primer avís. Ni «treva» ni res. Un artefacte col·locat en un rack de canonades de carburant en la zona d'instal·lacions petroquímiques de Tarragona escampava el pànic entre una població que, sense fer cas de les recomanacions dels membres de protecció civil, es llançava a un èxode massiu, col·lapsant carreteres i vies d'accés a la ciutat.

Així, es demostraven dues coses. D'una banda, que el *tinglado* industrial instal·lat tocant els barris perifèrics de Tarragona suposa un perill greu i real, i que exigeix mesures immediates. No es pot viure al costat d'un polvorí. I els primers que ho saben són els veïns afectats, que no van parar de córrer ni amb l'avís que els deia: «Todo está controlado». Les errades i les tardances dels responsables de la mateixa protecció civil i de la seguretat de les empreses van facilitar el caos. I aquesta vegada tot quedà reduït a això: al caos i les despeses produïdes per l'atemptat.

De l'altra, que ETA, «prudentment» després de les eleccions, enfilava, de nou, objectius que podien suposar la mort massiva, que produïen el terror entre la població. Divendres, dia 19, una setmana més tard, aquesta possibilitat es concretava, es feia realitat, amargament, bàrbarament.

Disset morts, a l'hora de redactar aquesta crònica, i més d'una vintena de ferits. Terror, angoixa i desesperació visceral en un barri obrer de Barcelona: Sant Andreu. Uns sentiments que s'escamparen ràpidament arreu la ciutat. Una ciutat que no es vol «acostumar» a les bombes, com en altres moments de la seua història. Una ciutat que dirimeix pacíficament els propis problemes i que, precisament, si ha d'importar alguna cosa, no ha de ser la violència indiscriminada, la mort com a solució de res.

Totes les «autocrítiques» posteriors del mateix grup que ha posat la bomba queden com una amarga ironia. La millor manera d'evitar el desastre hauria estat, precisament, haver-lo evitat des del principi. La resta, ara, no interessa.

EL TEMPS, aquesta setmana, segueix, pas a pas, les circumstàncies que han envoltat els dos tràgics atemptats, en set dies que queden com a símbol d'una crònica negra que ningú no voldria que continuàs. Un malson de sang i de morts que ningú no pot atrevir-se a justificar, que tots els habitants, totes les forces polítiques, totes les associacions cíviques d'aquest país, han condemnat amb ràbia i amargor. □

DO MENEC UNBERT

Passades les eleccions, de nou, ETA ha tornat a actuar a Catalunya. Un desastre que quedà reduït a una nit de pànic a Tarragona i una bomba que ha provocat ja disset morts a Barcelona. El balanç d'una crònica negra, bàrbarament assassina.